

Médues barátom!

Bámulva kérdésem: te írtad ezt a
novellát, és kered írása alatt van e
lapokon, de elbeszélő képességedrel:
jességgel nincs. Ugy tudom csak az
egészlet megmagyarázni magamnak, hogy
írása közben való bizony gondolkodtál
v. valaképp azt sem tudtad, mit írsz.

Nem lehet, barátom, elbeszélő irodal-
munk mai fejlettsége folytán ilyen fejte-
len meséjű, jungsza előadású, részlete-
sítő tartalmú elbeszélést kiadni. Hogy
én a cím és elebbi benégyed után
indulva, rögtön arattam: Erőszitja
több mint vár lap, melyet több
mint egy napú munkával igazítottam,
törülgettem, hogy hát ha mégis elfo-
gadhatóvá lehetne tenni; de az a
szemant, szinguláris megállítást —
nem, és lehetségesen. Kárba veshet
a baráti iszerettem.

Mertel egy irány-beszélt, de a he-
lyett, hogy a papok veselkedését, a vala-
dikra való befolyását, az arbal erelő
arvátat, kívül a mai társadalmi
valót fekszenéd: a papokat rögsin
alt hasznol v. egy túlsótt gárember
utálatos romantikáját benéled el
ugy, hogy az ember nem a mai elke-
resztelési időt látja maga előtt, ha-
nem a megszokott évek „Barisai tit:

hai "nyomán" leeredett ama visszatartó
genre-t, melynek írói és olvasói elég
egészégszerűen azt hitték, hogy alacsony
bírák elkövetői szegénybeli vagyunk
hűsölnék valók, nem pedig a pulcica
és fenyítő bíró kezébe.

Se szerencsén divathul kiment spór.
Lsdag = hűsölni nyomán, mit akar, te a te
Kripta-cselleddel dokumentálni akkor, mi
dön az elkereseteles bajait peresnek feo:
zeni?

Hísi, véleslen az egész. Ha példánál
az 50 éves aszony egy tízezer éves önnag.
höz megy: mi kapcsos marad akkor a
te eszméddel?

Pedig épp a zónok, kómor, gasdag tá:
vinná az aszonyt nem bírta nyomán:
típus lehaságozhat. Kiállhatatlanok, de
nem mennek férjhez híján, alcsón, épp
mest vallásuk sem átal deniük segenyes
hajlamokat. A valóságunk és érdekelten
bírádnak az ül megpróbáltam önnag:
nyit csinálni, mert ennek már van egy
húsz ranga és a közönséges valósu:
nőbb, valamint az is, hogy akkor az
erredesé lehetett könnyelel elhinni.
de méltóttaságot elhinni, hogy se fő:
hadnagy, se önnag nincs ilyen a segy:

ben, hol a tízezer éves volt tartanak.
A te leprélgésedben él csak ilyen
hálvinná mama, ilyen nyug. tiszt
és olyan fiatal anyja, hi halvánostaság:
ban nővekedés: nem engedti urfiarát:
ni a maga szgharál a eszper elkeres:
selt lányát. Hísi az nem tekintheti

érvenyesnek az elkereseteles és megis
se ráfogad csak azért, hogy hi ne le:
bírálnék a mamával, a mit pedig ahajt.
Sűrűn felfordult emberek és selege:
desek ereh, melyeket itt-att megpróbált:
ahoskoddal által támogatni, de ereh az ahos:
hűsölnék is valótlanok, naivok, hüvi:
leni valók.

Különös, hogy szghari dulgokkal foglalt:
botát és meg sem bírt sem a kal:
vinná a rideg mahacsvágot, sem a
túlburgizágra leír hatolikus hűdást
feveseni. Elker lecsütyed mindgait
az első: fejeseken túl elvonnak és
még a kelő hangot is elveszi. A
lányegyet elhanyagolva, mindenre lepies
hűdarákkal foglalkozva és alacsony
bírák posványában usztatód meg sullen:
dat, nem a dva a benső emberekkel
semmit, pedig csak az olyan hűs érdemes
a sullen, mely szenvedélyből, indulatból
sargadrik.

Ortán a mama megpróbálta is nagyon
leprélen eschöükel és leprélen mártón
is van végrehagyva. Nem hűmél el veni:
hi.

istalában se nem szervezték hi a selege:
venyt ug, hogy az alacsony dulat serme:
vetéből folyjon, se nem dulguitad hi
ugy, hogy a hang a helyeselek meg:
felelő legyen.

Síval: bámulom, hogy ez a munka
a se művele lehet.

Falan nem örömet fogad látni, hogy

a meddig még egy kicsit bírtam a kö-
zükhöz és életem, és a változtatást ekkor
a levélben. Kídd meg, abból a jó
indulattól éreztem, hogy honoráriu-
mat adhaszok érte. De ekkor a pen-
dérrel a művészetet vallottam. Te pe-
dig nem vallottál kiart, mert nem
hiszem, hogy volna lap, mely ezt
követné, és ha akarna olyan meg-
sorult vagyok, te a nevedet vedd le
a munka levéléről. A kiart, hogy
időt és papírt vesztegette rá.

Már a "Vasfü" - ben is vettem
észre, hogy kriminalitás felé hajlamos.
Lehet néha ilyet is írni, de csak igen
nagy lelkesedéssel és nagyon ügyes
meseíróval. De a csomónyi bűnös
városban adni - nem megy. Lela egy
a bűnös megerőszakolásában tudta
az olvasókat megnyerni; de ily világi
vértet nélkül az ő tárgyai is nagyon
undorítóak nekem. A hitvány
pedig csak a humor mellett jöhet
ki.

Sajnálom, hogy külföldön ennyi
szűk esztendő. Hiszem, hogy te még
nagy engemet adnál a jövőre ismét, hogy
a munka néhány nappal a hibája,
a jobb írással más felét fogad laza
szület.

Azok a neheztel és érdeklődés. Üdvözlök
regi barátai:

Bpest, nov. 14. 1892.

Várnai Károly